

Sygn. akt III U 279/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 maja 2013r. w Suwałkach

sprawy **K. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wypłatę emerytury

w związku z odwołaniem K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 12 marca 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 279/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 12.03.2013r., powołując się na przepis art. 151 § 1 pkt. 4 kpc, odmówił **K. K.** uchylecia decyzji z dnia 4.10.2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawieszala na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726 ze zm.) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.), prawo do emerytury za okres od 1.10.2011r. do 21.11.2012r. .

W uzasadnieniu wskazał, że decyzją z dnia 4.10.2011r. w oparciu o przepis art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011r. Nr 291, poz. 1707) w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) zawiesił K. K. prawo do wypłaty emerytury od dnia 1.10.2011r. Decyzją zaś z dnia 18.01.2013r. podjął wypłatę emerytury od dnia 22.11.2012r. Nie mógł natomiast wypłacić świadczenia emerytalnego od 1.10.2011r. do 22.11.2012r., ponieważ zgodnie z art. 190 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tym dniem następuje utrata mocy obowiązującej aktu normatywnego, którego dotyczy orzeczenie Trybunału. Ogłoszony też w dniu 22.11.2012r. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. orzekający, iż art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach

i rentach z FUS w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1.01.2011r. bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy, jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP, nie wskazywał daty utraty mocy prawnej zakwestionowanych przepisów. Tym samym wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem 22.11.2012r. okresu zawieszenia emerytury na podstawie przepisu art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r. o zmianie ustawy... w zw. z art. 103 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W odwołaniu od tej decyzji K. K. wskazała tylko, że czuje się pokrzywdzona decyzją z dnia 12.03.2013r. i stąd wnosi o rozpatrzenie sprawy przez sąd.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 4.11.2011r. zawiesił K. K. prawo do emerytury od dnia 1.10.2011r. w związku z treścią obowiązującego od dnia 1.10.2011r. art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt. 2 i art. 28 ustawy z dnia 16.10.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257 z 2010r. poz. 1726), który stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. K. K. pozostawała bowiem bezpośrednio przed dniem przyznania w drodze decyzji organu rentowego prawa do emerytury, jak i po jej przyznaniu, cały czas w zatrudnieniu u tego samego pracodawcy. Tymczasem Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 13.11.2012r. stwierdził, że art. 28 ustawy z dnia 16.12.2010r., o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011r., Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16.12.2010r. w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1.01.2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie natomiast z art. 190 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997r. Nr 78, poz. 483), orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, chyba że Trybunał Konstytucyjny określi inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Wyrok zaś Trybunału Konstytucyjnego został ogłoszony w dniu 22.11.2012r. Z tym więc dniem wszedł w życie i z tym dniem stosownie do powołanej normy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej art. 103a utracił moc obowiązującą wobec K. K.. Do dnia tymczasem 21.11.2012r. obowiązywał ją jak i inne osoby, które znalazły się w takiej samej sytuacji, a więc nabyły prawo do emerytury przed dniem 1.01.2011r.

Wskazać należy, że ust. 3 art. 190 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej jednoznacznie wskazuje, że utrata mocy obowiązującej zakwestionowanego przez Trybunał Konstytucyjny aktu normatywnego następuje z dniem ogłoszenia orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Wszakże stanowi on, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak Trybunał Konstytucyjny może określić inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Termin ten nie może przekroczyć osiemnastu miesięcy, gdy chodzi o ustawę, a gdy chodzi o inny akt normatywny – dwunastu miesięcy. W przypadku orzeczeń, które wiążą się z nakładami finansowymi nie przewidzianymi w ustawie budżetowej, Trybunał Konstytucyjny określa termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego po zapoznaniu się z opinią Rady Ministrów.

Należy jeszcze podkreślić, że w momencie zawieszenia wypłaty świadczenia emerytalnego oraz wznowienia jego wypłaty decyzją z dnia 25.09.2012r. przepis uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją obowiązywał i należało go stosować. W tym też zakresie wskazać należy na art. 178 ust. 1 Konstytucji RP, który stanowi, iż sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji i ustawom. Zatem

pomimo, iż przepis był niekonstytucyjny już od momentu jego uchwalenia, to sędzia, ale również pracownik innego organu np. ZUS-u, nie może podnosić, iż jego zdaniem przepis jest niekonstytucyjny i dlatego nie będzie go stosował. Stosowne kompetencje w zakresie stwierdzania niekonstytucyjności ustawy z ustawą zasadniczą posiada tylko Trybunał Konstytucyjny, co wynika z art. 188 ust.1 Konstytucji RP. Sędziowie posiadają uprawnienia do stwierdzenia niekonstytucyjności przepisów, ale aktów niższej rangi niż ustawa np. uchwał, zarządzeń czy rozporządzeń. W sprawie rozstrzygnięcie opierało się o przepisy ustawy o emeryturach o rentach z FUS, zatem nawet w przypadku gdyby Sąd zauważył, iż przepis jest niekonstytucyjny (jego zdaniem) nie mógł odmówić jego stosowania z uwagi na brak orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w tym zakresie, a takie zapadło dopiero w dniu 13.11.2012r.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

PW/mmw